

Szabó István tanár úrra emlékezünk

A nyár a Múzeum Baráti Körben a pihenés időszaka, még sem telt el eseménytelenül. A kutatásban, anyaggyűjtésben nincs szünet, maga a feladat ösztönzi az embert a hiányok felkutatására. Így történt ez a „Hatvan év vízügyi vezetői” életrajzok esetén is, melyekhez még mindig sikerült új adatokat gyűjteni, például Papp Gáborról a Szabolcs Szatmár-Bereg megyei Közüti Igazgatóságtól, Cseppentő Zsigmondról, archív újságokból, Nagy György életútjáról fiától kaptunk értékes információkat. A nyár folyamán megtörtént az érintettekkel, a leszármazottakkal az életrajzok egyeztetése, akik vagy javítással, vagy anélkül, de megadták elfogadó nyilatkozatukat, csak három személy van, akinek hozzátartozójáról nem tudunk, és egy esetben már megjelent szakirodalmi anyagot használtunk fel.

A vízügy székház történetének kutatása az igazgatóság tervtárában folytatódott, melynek eredményeként most tudtuk meg például, hogy már 1955-ben terv készült az épület Megyeház utca irányába történő bővítésére. Ezen tervek alapján az új szárny a régi épület stílusában valósult volna meg, és egy 150 fő befogadására alkalmas színháztermet is tartalmazott volna. A bővítés végül az 1966-1969-ben készített tervek alapján valósult meg, az akkor divatos és modernnek számító stílusban. A dr. Vasas Ferencné vezette team összeállította a székház történetét bemutató prospektus tervezetét is.

A nyári látogatásra Sepsibodokról érkezett kedves vendégek programjaiban Kőváriné Szabó Erzsébet képviselte a Baráti Kört.

Ottományból (Románia, Érmellék) szeptember 6-án szomorú hír érkezett, Szabó István tanár úr, tiszteletbeli tagunk 82 éves korában elhunyt. Életét a helytörténetnek, a közéletnek szentelte. Tanár, iskolaigazgató, alpolgármester volt, megírta Ottomány monográfiáját, emléktáblákat, emlékműveket állított. Valamennyien a határon átnyúló EU-s projekt, a gyulai Tájvízház és az ottományi Komáromi Kúria felújítására irányuló pályázat kapcsán ismerhettük meg. Szívéigye volt a Komáromi Csipkés kúria, melyért évtizedeken át mindent megtett, hogy megvédje a pusztulástól. Nélkülözhetetlen volt szakmai segítsége a pályázat készítésénél és a projekt végrehajtásánál. Emlékeztetsek a találkozásaink, tudást, műveltséget, hazafiságot, lelkesedést, barátságot, önfeláldozást, vendégszeretetet, magyarságot tanultunk tőle. Eljött Gyulára, a Bodoki szobor avatására és felejtethetetlenül szépnek tartotta azt a napot. A vízügyi igazgatóság lehetővé tette, hogy szeptember 8-án elkísérhettük utolsó útjára, sírjára elhelyeztük az igazgatóság és a Baráti Kör koszorúit. Talán neki is lesz majd Ottományban emléktáblája, mi tisztelettel őrizzük emlékét! Az út alkalmával megtekintettük a közös projekt keretében felújított épületet, jó volt látni a Komáromi Kúria kiállítóházzá fejlődését, ami útkeresés is egyben, és ha a Tanár Úr nem is értene mindennel egyet, látszik, hogy keresik az értékeket, a mai idők szerint, nem volt hiábavaló az elődök munkája. Jó volt hallani, mennyire példaképük a gyulai Tájvízház, és ma is él a két projekt közötti kapcsolat.

Czakóné Czédli Jolán

Az első találkozásunk 2011. november 7-én Szabó Istvánnal, aki szeretettel fogadott bennünket, Oszkár kutyájával, az akkor még felújítandó Komáromi Kúria előtt.

Szabó István tanár úr műveltsége, kifogyhatatlan történetei, magyarsága és lelkesedése lenyűgözött bennünket minden találkozásunkor. (Ottomány, 2011. november 7.)